

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOANN. SLO. GEF.

nuntiatum est, annunciet, vel tantæ leuitatis, qui præter id quod ab Ecclesia accepit, accipiat? Clamet & repetendo clamet, & omnibus & semper, & ubiq; per literas suas clamet ille, ille? Vas electionis, ille magister gentium, ille apostolorum tuba, ille terrarum præco, ille cælorum conscius, vt si quis nouum dogma annunciauerit, anathemetur.

CAPVT V.

*Episcoporum
succelsio in
Romana
Ecclesia.*

HIS pro euersione ruinosi fundamenti aduersariorum interpositis, iam cœptum carpamus iter, & copiosius de ipsa serie successionis Episcoporum agamus, quæ vel vna est ex præcipuis Ecclesiæ notis. Nam hæc Episcoporum successio maximè in Romana Ecclesia tam magna & euidentis est Ecclesiæ nota, vt vna fuerit ex veritatibus illis, quæ D. Augustinum in Catholicæ ecclesiæ gremio retinuerunt. Sic enim hic in lib. quem scripsit contra epist. Manichæi, quam vocant fundamenti, c. 4. In catholica Ecclesia, tenet me ab ipsa sede Petri Apostoli (cui pascendas oues suas post resurrectione

Do-

DE RETI. FIDE ORTH. 38

dñs commendauit) vsque in præsentē
episcopatum, successio sacerdotum. Et
in epist. 165. ad generosum donatistam,
haud leuē adfert argumentum contra
Donatistas à certa illa successione Ro-
manorum pontificum: Si ordo (inqui-
ens) Episcoporum sibi succedentium
considerandus est, quanto certius & ve-
rè salubriter, ab ipso Petro numeram⁹,
cui totius Ecclesiæ figuram gerenti do-
minus ait: Super hanc petram ædifica- **Matt. 16**
bo Ecclesiam meam, & portæ inferi nõ
vincent eam. Petro enim successit Li-
nus, Lino Clemens, Clementi Anacle-
tus &c. In hoc ordine successione, nul-
lus Donatista episcopus inuenitur. Sic
& Epiphanius Constantiæ Cypri epis-
copus, contra sectam 27. scribens, reci-
tat seriem summorū Pontificū, qui in
Romana vrbe sibi inuicē successerunt.
Et Cyprian⁹ lib. 1. epist. 6. ad Magnum
scribens, argumentatur Nouatianū in
Ecclesia non esse, quòd Euangelica &
Apostolica traditione contempta, ne-
mini succedens, à seipso ordinatus sit.
Nam ecclesia, inq̄t, vna est, quę vna, &
F 4 intus

IOANN. SLOT. GEF.

intus esse, & foris nõ potest. Si enim apud Nouatianum est, apud Cornelium non fuit. Si verò apud Cornelium fuit, qui episcopo Fabiano legitima ordinatione successit, & quem præter sacerdotij honorè, martyrio quoque dominus glorificauit, Nouatianus in Ecclesia nõ est, nec episcopus computari potest, &c. Porro hæc episcoporum successio, in Romana Ecclesia præcipuè spectanda est, vbi hætenus perpetuò perdurauit. Nam quum alij multi episcopatus iam pridem defecerint, neq; illam sacerdotum successiõnem reseruauerint, Sarracenis & Turcis omnia occupantibus, & præterea hæreticis & hæresibus frequenter contaminatæ fuerint sedes episcoporum illorum, vnica ista Romana cathedra, certissimam & stabilissimam pontificum seriem conseruauit. Quod robustissimum ac validissimum argumentum est, eam non aliunde, quàm ex institutione diuina, hanc authoritatem & stabilitatem accepisse, pseueratura & duratura, nihilominus in eadem firmitate & autoritate vsque ad consummationem seculi

**Romana
Ecclesia
semper pō
tificum se
riem stabi
lem ac cer
tam cou
seruauit,
quam ex
instituti
one diuina
accepit.**

sec
D
tro
xit
ædi
Cu
nun
gau
qu
furn
oue
pon
hæ
tum
ren
bust
pot
sa ef
nui
cit, f
Des
hæ
flau
olen
dom
data

seculi. Nam quemadmodum ex verbis
 D. Augustini discere licet, Christus Pe-
 tro figuram totius ecclesiæ gerenti, di-
 xit: Tu es Petrus, & super hanc petram
 ædificabo Ecclesiã meam, & portæ &c.
 Cui adijcitur quòd Lucas refert domi-
 num dixisse ad Petrum. Ego pro te ro-
 gavi Petre, vt non deficiat fides tua. Et
 quod Ioannes refert dominum post re-
 surrectionem suam dixisse eidem: Pasce
 oues meas. Hæc etenim sunt Romani
 pontificis solidissima fundamenta, quæ
 hæretici, scismatici atq; tyranni, quan-
 tumuis furerent, quantumuis etiam vte-
 rentur violentia, quantumuis essent ro-
 busti, nunquam hætenus subuertere
 potuerunt, aut poterunt vnquam. Pas-
 sa est sedes illa per multa, multos susti-
 nuit fortiter insultus, sed semper eui-
 cit, solido nimirum innixa fundamēto.
 Descendit pluuia, & venerunt flumina,
 hæreticæ seductionis & persuasionis, &
 flauerunt venti, hoc est tempestates vi-
 olentæ persecutionis, & irruerunt in
 domum illam, & non cecidit, quia fun-
 data est supra petram. Innocentius au-

*Matt. 16.
 Romani
 primatus
 solidissi-
 ma funda-
 menta.
 Luc. 22.
 Ioan 21.*

IOANN. SLOT. GEF.

tem huius nominis tertius pontifex in sermone quodam de cōseruatione pontificia apertis verbis declarat idipsum, dicens: dñs non quilibet, sed ille, qui in vestimento & in femore suo scriptū habet, rex regum & dñs dominantium, de quo legitur quia dñs nomē est illi, per seipsum apostolicæ sedis primatum cōstituit, vt eius cōstitutioni, nulla possit audacia refragari, iuxta quod ipse testatur: Tu es Petrus & super &c. Cū em̄ idē ipse sit fundator & fundamentū ecclesiæ, p̄fectò portę inferi p̄ualere non possunt aduersus eā, quia fundamentū immobile perseuerat de quo dicit ap̄olus fundamentū positū est, p̄ter quod aliud poni nō potest, q̄ est Ch̄s Iesus. Licet ergo nauicula Petri magnis fluctibus in medio mari sepe iactetur, p̄sertim cum in ea dormit Iesus, nunq̄ tamē submergit, q̄a Iesus impat ventis & mari, & trāquillitas magna fit, ita vt hoīes inde mirent̄ & dicāt: qualis est hic? q̄a vēti & mare obediunt ei. Hęc est em̄ dom⁹ illa sublimis & stabilis, de qua veritas ait: Descēdit pluuia, venerūt flumina, flauerūt vēti & irruerūt in domum illam, &

D
nō
sup
lus:
pos
one
cere
dila
cōf
oīb
culi
nos
ab h
con
bor
labo
nea
dela
bū
ex h
ro e
re, n
re. E
defi
qm̄
tia.
la v
p &

DE RETI. FIDE ORTH. 40

nō cecidit, fundata em̄ erat supra petrā,
 sup illā videlicet de qua dicit Apосто-
 lus: Petra aut̄ erat Chrs. Patet ergo q; a-
 postolica sedes non deficit in tribulati-
 one, sed p̄ficit de Dei p̄missione, vt di-
 cere valeat cū p̄pheta: In tribulatione
 dilatasti me, de illius p̄missione p̄ficit
 cōfisa, q̄ dixit Apóstolis: Vobiscū ero
 oībus diebus vsq; ad consummationē se-
 culi. Porro si Deus nobiscū, quis contra
 nos? Quia igitur constitutio hęc, nō est
 ab hoīe, sed à Deo, imo verius quia hęc
 constitutio est ab hoīe Deo, frustra la-
 borat hęretic⁹ vel schismaticus, frustra
 laborat p̄fidus lupus, vt demoliatur vi-
 neam, vt tunicam scindat, vt euertat cā-
 delabrū, vt lucernā extinguat, iuxta ver-
 bū honorabilis legis doctoris dicētis: Si
 ex hoibus est consiliū dissoluetur, si ve-
 ro ex deo est nō poteritis illud dissolue-
 re, ne fortè & deo inueniamini repugna-
 re. Et iterū: Ego p̄ te rogavi Petre, vt nō
 deficiat, &c: Rogauit (inqt) & impetrauit,
 qm̄ exaudit⁹ est in oībus p̄ sua reueren-
 tia. Et ideo fides apostolicę sedis, in nul-
 la vnq̄ turbatiōe defecit, sed integra sē-
 p̄ & illibata p̄mansit, vt Petri priuilegiū

1. Cor. 10

psal 4.
 Matt. vlt.
 Romi 8.
 Ecclesia
 Romana
 frustra im-
 pugnatur.

Acto. 9.

IOANN. SLOT. GEF.

Matt. 16
Matt. 18.

persisteret inconcussum. Et iterum: Mihi (inquit) dicitur in apostolo. Tibi da: &c. Cū omnibus apostolis loqueretur, particulariter dixit, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retēta sunt. Cum autem soli Petro loqueretur, vniuersaliter ait: Quodcunq; ligaueris super terram, erit ligatum & in cœlis &c. quia Petrus ligare potest cæteros, sed ligari non potest à cæteris. Tu (inquit) vocaberis Cephas, quod exponitur caput, quia sicut in capite consistit omnium sensuū plenitudo, in cæteris autem mēbris, pars est aliqua plenitudinis, ita cæteri vocati sunt in partem sollicitudinis, solus autem Petrus assumptus est in plenitudinem potestatis. Et iterum, primatum (inquit) Petri dominus Iesus Christus, & ante passionem, & circa passionem & post passionem constituit. Ante passionem cum dixit: Tu es Petrus &c. Circa passionē quum ait: Simon sathanas expetiuit vos &c. ego autem rogavi pro te &c. Post passionem verò quum tertio præcepit: Si diligis me, pasce oues meas.

D
meas
secur
ra gr
q; à
super
rum
nes v
habe
annes
re qu
quit
net in
mana
hare
mēta
sum,
do ha
clesia
viola
retico
D. C
testat
dem a
quos
sum.
data e

DE RETI. FIDE ORT. 41

meas. In primo sublimitas potestatis, in secundo constantia fidei, in tertio pastura gregis exprimitur hæc ille. Quia itaque à Deo stabilitatem accepit, idcirco superari nequit. Discurre per cæterorum Apostolorum sedes, & iam aut omnes vacuas inuenies, aut nõ legitimos habere successores, Nec Paulus, nec Iohannes nec Iacobus, neque cæterorum fere quisquam successorem hodie reliquit vllam. Soli Petro sua successio manet incolumis. Huc accedit, quod Romanæ cathedræ, nunquam vllus illufit hæreticus, neque vnquam illius fundamenta labefactauit. Alexandriam, Ephesum, Anthiochiã, expugnauit aliquando hæreticorum furor. At Romanæ Ecclesiæ inconcussam fidem, nulla vnquam violauit impietas, nulla de ea spolia, hæreticorum superbia reportauit. Quod D. Cyprianus li. 1. epist. 3. ad Corneliũ testatur, quum dicit, Romanorum fidem apostolo prædicante laudatam, ad quos perfidia non possit habere accessum. Vnde hoc? Quia (vt diximus) fundata est domus ista super petram, super
verbum

Hæretica
prauitas
nunquam
in Roma-
na cathedra
præua-
luit.

Matt. 7.**Esa. 40.****Matt. 24.****Luc. 21.**

Succes-
sio-
nem sacer-
dotum vo-
luit domi-
nus exor-
dium lu-
mere à pe-
tro, & du-
rare in Ro-
mana Ec-
clesia, vi-
que ad fi-
nem mun-
di.

Lu. 21.

verbum dñi, quod manet in æternum, super veritatē infallibilem quæ ait: Cœlum & terra transibunt, verba autē mea non transibunt. Voluit autem dominus hanc successionem à Petro sumere exordium, & ab ipso per successiones continuas, ad finem vsque seculi perdurare. Compertissimum equidem est, pontifices summos alterum post alterum hæcenus in Ecclesia successisse, nec interruptam fuisse, successionis huius continuam progressionem, adhuc vsque diem. De qua quidem successione, intelligēda & accipienda esse verba Christi dicentis: Amen dico vobis, non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant, nonnulli voluerunt. Hæc (inquit Christus) generatio, nimirum quæ tunc cœpit, & vsque ad finem mundi perdurabit. Apostoli etenim omnes præterierūt, & ceteri vniuersi, qui tum superstites erant, nec tamen ad hunc vsque diē impleta sunt cuncta, quæ tum prædixerat Christus. Palam est igitur ea verba de Christianorum generatione, quæ à Petro tum sumpsit initium intelligi

DE
intelli
summo
vt Pe
mare
terrup
succes
niam
succes
mus e
diuin
defici
tutio
tæ re
questi
one co
cimus
Dei o
ta, vt
terea
est co
iniqu
Deo, c
Vbi h
pestile
dra pe
non e

DE RETI. FIDE ORT. 42

intelligi debere, Et certè non absque
 summa Dei prouidentia curatum est,
 vt Petrus in ea mundi parte sedem fir-
 maret suam, vnde continua nobis & in-
 terrupta, pontificum siue sacerdotum
 successio propagata sit. Cæterùm quo-
 niam hanc autoritatem, stabilitatem, &
 successionem cathedræ Romanæ, dixi-
 mus esse ex ordinatione & institutioe
 diuina, ois cathedra quæcunq; ab hac
 deficit, aut ei aduersatur, quia ibi insti-
 tutio Dei non est, ibi cathedra pestilen-
 tiæ reperit̃. Vnde D. Augustinus in li.
 quæstionum veteris & no. testam. quæsti-
 one centesima decima: Hanc (inquit) di-
 cimus cathedram pestilentiæ, quæ extra
 Dei ordinationē est, ad hoc utiq; inuen-
 ta, vt iniqua inde exeant iudicia. Prop-
 terea pestilentiæ cathedra dicta est, quia
 est corruptio quæ parit mortē, sicut &
 iniquitas damnationem, Non est ergo à
 Deo, quæ est cathedra mortis. Et iterū:
 Vbi hæc institutio non est, ibi cathedra
 pestilentis reperit̃. Et iterū: Vbi cathe-
 dra pestilentis est, non potest iudicium
 non esse iniquum, quamuis quædam si-
 bi

Cathedra
 pestilentis

IOANN. SLO. GEF.

sibi applicent, velut velamina, quibus impietatem contegant, vt videntes fallantur. Non potest enim sola impietas proponi, quia non inuenit emptorem, & vbi lex diaboli est, si ipse nominetur, horretur. Sed sicut mel veneno admiscetur per quod lateat, ita & legi diaboli, quædam iusta admiscet, & nomen applicat veritatis, sed vniuscuiusque sensus est iudicandus, quia ideo aliquando aliquid verum ostendit, vt fallat, vt cum maligna prædicat, bona putentur. Quoniam cathedram pestilentia, non esse de Dei ordinatione asseuerauimus, etiam eorum qui extra Ecclesiam, vel contra Ecclesiam, sedes sibi instituerunt, cathedram pestilentia dicimus. Qui enim inconcessa præsumit, reus est, quanto magis si & corrumpat traditionem eius, cuius sedem vsurpat? Nam & ordinem ab Apostolo Petro cœptum, & vsque ad hoc tempus per traducem succedentium episcoporum seruatum perturbant, ordinem sibi sine origine vendicantes, hoc est, corpus sine capite profitentes, vnde congruit etiam sedem eorum,

DE
orum,
Nec er
dei no
suas ill
Non e
locū v
Chore
per pr
hiatu t
gem c
in fron
Rectè
coporu
ex præ
est ver
dotum
hac suc
tas est
lorum
succes
ad hæc
tem ad
tram n
ment, e
clarissi
propria

orum, cathedram pestilentiae appellare. Nec enim ideo impune erit, quia sub dei nomine hoc agunt. Constat enim suas illos causas sub Dei nomine agere. Non enim zelo Dei hoc agunt, sed sibi locum volentes defendere, Cum sciamus Chore & ducentos quinquaginta viros per presumptionem Deo offerentes, hiatu terrae absorptos esse, & Oziam regem cum deo illicitè obtulisset, lepra in fronte percussum: haec tenus ille.

Rectè diximus hanc successionem episcoporum in Romana Ecclesia, esse unam ex praecipuis notis Ecclesiae. Nam ibi est vera Ecclesia, ubi est legitima sacerdotum & Episcoporum successio, & ab hac successione semper doctrinae veritas est petita. Ibi enim doctrina apostolorum est, ubi est legitima Episcoporum successio, à temporibus apostolorum, ad hæc usque nostra. Quantumlibet autem aduersarij (qui hanc Ecclesiam nostram negant, quia eam non habent, reclamant, est tamen nihilominus omnium clarissima Ecclesiae nota, & ei maxime propria est habenda, quamque patres semper

*Ecclesiae
clarissima
nota, est E
piscoporum
successio.*

G per

IOANN. SLOT. GEF.

per agnouerunt. Porro retulimus quædam solidissima fundamenta primatus Petri, sed possunt adnotari multo plura. Quod sanctissimus martyr Ioannes Roffensis Episcopus, in confutationem vigesimi quinti articuli Lutheri contra primatū Romani pontificis, diligenter facit, multos locos sacræ scripturæ producens, quibus primatus Petri veritatē ostēdit. Quē nos magna ex parte sequuti, in li. disputationum nostrarū aduersus hæreticos, & præcipuè in propugnatione interrogationis quintæ, Velsio hæretico à nobis ppositæ, easdem scripturas expendimus & explicauimus, ita vt iam viginti duo loca enumerare possimus. Primo Christus vni Petro, regni sui clauēs promisit. Matt. 16. Secundo vni Petro dictum est, vt fratres confirmaret. Luc. 22. Tertio soli Petro dictū est: pasce oues meas, pasce agnos meos. Ioan. 21. Quarto, Christus singulariter dixit Petro: Sequere me. Ibidem. Quinto Petrus solus in mare se misit, & venit ad Iesum. Ibidē. Sexto solus Petrus post Christū, ambulauit sup aquas. Mat. 14.

Septimo,

Primatū
Petri. 22
scriptura-
rum loca
compro-
bant

DE
Septim
phā &
ter ap
stus Pe
terra re
ultima
trū, lo
decimo
trus so
iunctus
trū noī
onis nū
tio, pos
tro citi
Decim
Euang
express
currere
Christi
subrog
rei gest
septimo
conciō
Petrus,
nauit. I
as & Sap

DE RETI. FIDE ORTH. 44

Septimo, vnicū Petrum appellauit Cephá & Petrū, Octauo Petrus primus inter apostolos nominatur. Nono, Christus Petri nauē ascendit. & rogauit eū à terra reducere pusillū. Decimo Chrs in vltima cœna, venit primo ad Simonē Petrū, lotur⁹ pedes apostolorū suorū. Vndecimo, in soluendo didrachmate, Petrus sol⁹ præ cæteris apostolis, Chro ad iunctus fuit. Duodecimo, angelus ad petrū noīatim, mulieres dñicæ resurrectionis nūcias, misit. Mar. vlt. Decimo tertio, post resurrectionē suā Christus Petro citius quam alijs apostolis apparuit. Decimo quarto, tā inūgnē Petri lapsū, Euangelistæ, non sine causa, tāto studio expresserūt. Decimo quinto, cū Ioīes pcurreret, Petrus tamen primo sepulchū Christi est ingressus. Decimo sexto, in subrogatiōe S. Mat. apost. Petrus toti⁹ rei gestæ, autor fuit præcipuus. Decimo septimo, in die pētecostes, solus Petrus concionē habuit. Decimo octauo, solus Petrus, licet adesset Ioannes, claudū sanauit. Decimo nono, Petri iussu, Ananias & Saphira subito moriunt. Vigesimo,

G 2 Petri

Marc. 2⁹

Ioan. 1.

Matt. 16¹

Marc. 10¹

Marc. 3.

Luc. 6.

Luc. 5.

Ioan. 13

Matt. 27

Luc. 24

Matt 26

Marci 14

Luce 22

Ioan. 10

Act. 1

Acto 2

Acto. 30

Acto

IO ANN. SLOT. GEF.

Petri miracula singulariter, præ cætero
rum miraculis describuntur. Act. 5. Vi-
gesimo primo. Solus Petrus in Cæsarea
visionem vidit de gentium vocatione,
ac admissione ad fidem, Vigesimo se-
cundo ac ultimo. In synodo Hierosoly-
mitana, suam sententiam Petrus primū
dixit. Act. 15. Has viginti duas præroga-
tiuas Petri, quas ex scripturis colligi-
mus, comprehendimus sub quindecim,
in libro paulo ante citato, quemadmo-
dum diligenter legenti, patebit.

CPVT VI.

Porro quoniam hæc ita se habent.
Idcirco de hac ecclesia Romana,
patres tam magnifice sunt loquuti, Vn-
de Irenæus li. 3. c. 3. aduersus hæreses, Ro-
manam ecclesiam vocat maximam & an-
tiquissimam & omnibus cognitā, à glo-
riosissimis duobus Apostolis Petro &
Paulo Romę fundatam & constitutam.
Adhanc (inquiens) Ecclesiam, propter
potentiolem principalitatem, necesse
est omnem conuenire Ecclesiam, hoc
est, eos qui sunt vndique fideles, in qua
semper ab his qui sunt vndiq; conser-

uata

D
uata et
tio. H
tyr & p
mana d
postol
nostro
ato Pet
& c. H
mus m
epist. 2
manam
minata
nam, en
nam, la
datam
Hinc c
hæc fa
ter om
fia, qu
à tram
quam
nouita
vt in ex
percep
rum C
nus ma